

О. В. Мельников

Українська академія друкарства

**ПЕРШИЙ ЗАВІДУВАЧ КАФЕДРИ ПОЛІГРАФІЧНИХ МАШИН
(до 135-ліття від дня народження Л. Г. Леневи́ча)**

Народився 1874 р. у фортеці Псибай Кубанської області (тепер Краснодарський край Російської Федерації) у дворянській сім'ї. Батько його — військовий — у той час служив на Північному Кавказі. У 1878 р. сім'я переїхала в Харків, куди був переведений батько. Після закінчення реального училища вступив у 1894 р на механічне відділення Харківського технологічного інституту імператора Олександра III (нині Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»).

Закінчивши інститут в 1900 р., працював у паровозоремонтних майстернях Курсько-Харківсько-Азовської (тепер Південної) залізниці. Спочатку завідував новими роботами з розширення майстерень, а потім колісним цехом. У 1903 р. Л. Г. Леневи́ч перейшов у Харківське технічне училище Міністерства шляхів сполучення, яке після революції було перетворено на технікум шляхів сполучення (завідував навчальною частиною). У 1921–1922 рр., залишаючись викладачем технікуму в Харкові, одночасно очолив технікум шляхів сполучення, організований на станції Основа. Після ліквідації у 1922 р. технікуму залишався працювати у Харківському технікумі шляхів сполучення до виділення з нього у 1929 р. вечірнього інституту шляхів сполучення, який 1930 р. було перетворено на Харківський інститут інженерів залізничного транспорту ім. С. М. Кірова (тепер Харківська державна академія залізничного транспорту). Завідував кафедрою прикладної механіки (1929–1937 рр.). Разом з тим читав лекції в інших навчальних закладах Харкова: будівельному технікумі, художньому і вечірньому робочому інститутах.

Після створення в 1930 р. поліграфічного інституту в Харкові працював на кафедрі механіки та машинознавства, завідував кафедрою, одночасно продовжував трудитися у ХІЗТ. У 1938 р. ВАК затвердив Леневи́ча у вченому званні професора по кафедрі механіки та машинобудування.

З початком війни через стан здоров'я та у зв'язку з поважним віком не зміг евакуюватися. Залишався в окупованому Харкові. Після звільнення міста одразу повернувся до викладацької роботи у ХІЗТ та УПІ.

Улітку 1948 р. сім'я переїхала до Львова. У поліграфічному інституті завідував кафедрою поліграфічних машин (з перервами до 1953 в.). З 1954 до виходу на пенсію у 1958 р. працював професором кафедри нарисної геометрії і графіки УПІ.

Основні друковані праці Л. Г. Леневи́ча:

1. Механизм, подхватывающий вилки в плоских печатных машинах: кинематическое исследование механизма и построение профиля кулаков / Л. Г. Леневи́ч. — Х. : Укр. полигр. ин-т, 1937. — 93 с. — 300 экз. — (К вопросам проектирования плоских печатных машин).

2. Клапанный механизм в плоских печатных машинах / Л. Г. Леневи́ч // Сб. тр. (Укр. полигр. ин-т). — 1938. — Вып. 1. — С. 69–145.

3. Расчет печатного цилиндра полиграфических печатных машин / Л. Г. Леневи́ч // Сб. тр. (Укр. полигр. ин-т). — 1938. — Вып. 1. — С. 5–27.

4. Деформация барабана и талера плоских печатных машин / Л. Г. Леневи́ч // Науч. зап. (Харьков. полигр. ин-т). — 1939. — Вып. 3. — С. 135–172.

5. Коэффициент динамической нагрузки плоских печатных машин / Л. Г. Леневи́ч // Науч. зап. (Харьков. полигр. ин-т). — 1940. — Вып. 4. — С. 3–48.

6. К вопросу о долговечности и производительности печатных машин / Л. Г. Леневи́ч, В. Г. Шпица // Полигр. пр-во. — 1950. — № 10. — С. 28–30.

7. Застосування способу заміни площин проєкцій у дослідженні аксонометричних проєкцій / Л. Г. Леневи́ч // Мат. наук. сесії (Укр. полігр. ін-т). — 1952. — Зб. 10. — С. 47–64.

Стаття надійшла 09.09.09

УДК 09.08

Л. М. Нікопєнко

Українська академія друкарства

КРИЧЕВСЬКИЙ ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ

(до 130-річчя від дня народження)

Український народ може пишатися багатством народної творчості, а особливо славетними особистостями, які зробили значний внесок у розвиток культури та мистецтва нашої держави. Видатний живописець і педагог, Федір Григорович Кричевський доволі відома постать у мистецькому житті України. Народився художник 10 травня 1879 року в м. Лебедині Сумської області в родині земського фельдшера. Дитячі роки провів у селі Ворожба, де одержав початкову освіту. Змалку захоплювався малюванням і ліпленням, робив глиняні фігурки людей, тварин, птахів.

Формуючись на грані двох століть, Ф. Кричевський увійшов у мистецтво України саме тоді, коли воно виходило на широку європейську та світову арену в особі таких представників, як О. Мурашко, Г. Нарбут, О. Архипенко та інші. Він жив і творив у дві епохи. Зазнавав впливу різних течій і напрямків, але зумів створити власний стиль у мистецтві, для якого характерне монумент-